

فیلتر کردن محتویات اینترنت

تکنولوژی فیلتر کردن محتویات اینترنت امکان کنترل دسترسی کاربران به محتویات اینترنت را فراهم می‌آورد. اگر چه تمرکز اولیه این تکنولوژی در سطح فردی بود (مثلا به والدین امکان میداد دسترسی کودکان را به مطالب نامناسب محدود سازند). این تکنولوژی امروزه به طور گسترده‌ای در سطح سازمانها و کشورها به کار گرفته می‌شود. برای برخی از سازمانها مثل مدارس، کتابخانه‌ها و شرکتها کنترل دسترسی به اینترنت یک اولویت مهم تلقی می‌شود. در سطح ملی نیز به طور فزاینده‌ای از این تکنولوژی استفاده می‌شود. دسترسی به برخی از مطالب بدون توجه قابل قبولی برای همه افراد یک ملت ناممکن می‌شود.

تکنولوژیهای فیلترینگ محتوا مبتنی بر شیوه انسداد فهرستی از وبسایتها است. این شیوه عمدتا در ترکیب با روشهای انسداد مبتنی بر کلیدواژهها قرار می‌گیرد تا به طور پویا و فعال محتوا را سانسور کنند. فهرستی از اسامی سایتها و آدرس آنها بررسی و طبقه‌بندی شده و در اختیار نرم‌افزار فیلترینگ که تنها می‌تواند گروه محدودی از سایتها را فیلتر کند قرار می‌گیرد. زمانی که کاربران تلاش می‌کنند به یک صفحه اینترنتی دسترسی بیابند، نرم‌افزار فیلترینگ بانک اطلاعاتی خود را بررسی کرده و دستیابی به صفحاتی را که در آن فهرست هستند محدود می‌سازد. اگر انسداد با توجه به کلیدواژهها نیز فعال شده باشد، نرم‌افزار هر صفحه را بررسی کرده و اگر کلمات ممنوعه در آدرس، یا متن صفحه موجود باشد، آن صفحه را مسدود می‌سازد.

سیستمهای فیلترینگ مستعد دو گونه اشکال ذاتی هستند: "انسداد زیاد" و "انسداد کم". تکنولوژیهای فیلترینگ نه تنها گاهی برخی سایتها را به اشتباه فیلتر میکنند، بلکه گاهی بعضی از سایتها از دست شان در می‌رود. نکته کلیدی محرمانه بودن این فهرستها است. اگرچه برخی از لیستهای همگانی و منتشر شده در این زمینه وجود دارد (معمولا مربوط به سایتهای پورنوگرافیک)، ولی لیستهای سیاه تجاری و لیستهایی که در سطح ملی مورد استفاده قرار می‌گیرند، معمولا سری هستند. لیستهای تجاری طبقه بندی شده معمولا جزو داراییهای معنوی تولیدکنندگان آنها محسوب شده و منتشر نمی‌شوند. اگرچه برخی از تولیدکنندگان لیستها امکان کنترل کردن آنلاین اسامی را فراهم آورده‌اند، اما در کل می‌توان گفت که لیستهای مورد استفاده برای فیلترینگ محرمانه هستند و برای بررسی و تحلیل مستقل در دسترس نیستند.

دولت برخی کشورها، به لیستهای تجاری تعدادی از سایتها را افزوده و مورد استفاده قرار می‌دهند. سایتهای مسدود شده عمدتا مربوط به احزاب سیاسی مخالف یا مطبوعات، سازمانهای حقوق بشر، خبرگزاریهای بین‌المللی و به طور خلاصه هر محتوای حساسیت برانگیزی برای دولت مورد بحث است. بسیاری از کشورها برای فیلترینگ بر روی زبان محلی خود تمرکز می‌کنند و به طور فزاینده‌ای نیز وبلاگها و تالارهای گفتگوی اینترنتی را مورد هدف قرار می‌دهند.

تکنولوژیهای گذر از فیلتر

در پاسخ به روش کنترل و فیلترینگ بکار گرفته شده از سوی دولت‌ها، روشهای بسیاری برای گذر کردن از فیلترینگ ایجاد شده است. طرح‌های متعددی برای توسعه تکنولوژیهایی که به شهروندان و نهادهای مدنی امکان مقابله و حفظ امنیت خود در برابر سانسور اینترنتی می‌دهد، انجام شده است. این ابزارها اصطلاحاً "تکنولوژیهای گذر از فیلتر" نامیده میشوند. در حالت کلی این کار بدین صورت انجام می‌پذیرد که درخواست برای محتوای مورد نیاز فردی از کشوری که فیلترینگ را اجرا میکند، از طریق یک کامپیوتر واسطه که بوسیله فیلترینگ محدود نشده است به وبسایت هدف می‌رسد و محتوا از طریق کامپیوتر واسطه برای کاربر فرستاده می‌شود. گاهی ممکن است این تکنیک‌ها برای شرایط خاصی طراحی شده باشند یا کاربران در کشوری که دچار سانسور است به فراخور اقتضائات تغییراتی در آنها ایجاد کرده باشند. گاهی نیز ممکن است از این تکنیکها به شیوه‌هایی غیر از آنچه هدف اصلی طراح بوده است استفاده شود.

بعضی از این تکنولوژیها توسط شرکتهای خصوصی ایجاد شده‌اند و برخی نیز توسط گروههای فعالان اجتماعی یا هکرها. این تکنولوژیها از تکنیک‌های ساده و دم‌دستی و برنامه‌های ابتدایی تا تکنیکهای بسیار پیچیده رمزنگاری و پروتکل‌های اتصال شبکه پیشرفته را در بر می‌گیرد. با توجه به این گستردگی، برای کاربران ضروری است که ارزیابی از نقاط قوت و ضعف این تکنولوژیها داشته باشند تا بتوانند روشی را که مناسب شرایط آنان است انتخاب کنند.

باید میان "ارائه دهنده گان سیستمهای فیلتر شکن" و استفاده کنندگان آن تفاوت قائل شد. ارائه دهنده کسی است که نرم‌افزاری را در جایی که محدودیتی وجود ندارد روی کامپیوتر اجرا کرده و آنها را در اختیار کاربران در کشورهای که اینترنت سانسور و مسدود می‌شود، می‌گذارد. از این رو برای موفقیت در گذر از فیلترینگ باید هر دو سوی آنها موفق باشند.

این مقاله در پی آن است که به کاربرانی که مایل به استفاده از تکنولوژیها گذر از فیلتر هستند اطلاعات کافی در مورد گزینه‌های ممکن ارائه کرده و آنها را در ارزیابی اینکه کدام تکنولوژی برای آنها مناسب است کمک کند. این امر بوسیله تعیین نیازها و ظرفیت‌های کاربران درگیر با مساله قابل انجام است. در عین حال باید تعادلی بین سطح امنیت مورد نیاز و کارآمدی این تکنیک‌ها برقرار کرد.

فیلترشکنی موثر، امن و پایدار بوسیله پیوند دادن تکنولوژی مناسب با کاربر مناسب محقق می‌شود.

تعیین نیازها و ظرفیتها استفاده از تکنولوژی

تکنولوژیهای فیلترشکنی برای کاربران مختلف با منابع متفاوت و میزان تخصص متنوع طراحی شده‌اند. روشی که در شرایط خاصی کار میکند ممکن است شیوه بهینه برای حالت دیگر نباشد. ضروری است که تهیه‌کننده و کاربر تکنولوژیهای گذر از فیلتر سوالهای زیر را از خود بپرسند:

- تعداد کاربران احتمالی و پهنای باند لازم چقدر است؟ (برای تهیه‌کننده و کاربر)
- نقطه اتصال مبدا برای کاربران احتمالی کجاست و آنها به چه منظوری از آن استفاده می‌کنند؟
- چه حدی از تخصص وجود دارد؟ (برای تهیه‌کننده و کاربر)
- آمادگی نقطه تماس مطمئن که تکنولوژی فیلترشکنی را ارائه می‌کند تا چه حد است؟ (برای کاربر)
- در صورت گیر افتادن، مجازات محتمل برای استفاده از تکنولوژیهای گذر از فیلتر چقدر است؟
- آیا کاربر نهایی از ریسکهای امنیتی محتمل هنگام استفاده از یک تکنولوژی خاص، مطلع است؟

تعداد کاربران و پهنای باند موجود

برای تهیه‌کننده فیلترشکن ضروری است که تخمینی از تعداد کاربرانی که از آن استفاده می‌کنند داشته باشد و آن را با پهنای باند موجود متوازن سازد. کاربر نهایی نیز باید به پهنای باند در دسترس خود توجه کند، چون استفاده از این تکنولوژیها سرعت استفاده از اینترنت را کند می‌کند.

کسانی که پروکسی‌های عمومی را ایجاد می‌کنند باید توجه داشته باشند که ممکن است برخی از افرادی که در منطقه‌ای بدون سانسور زندگی می‌کنند نیز از امکانات آنها استفاده کنند. مثلاً فیلترشکنها ممکن است برای دانلود یک فیلم کامل به کار گرفته شوند و این کار پهنای باند زیادی اشغال می‌کند. لذا ممکن است بخواهند دسترسی به فیلترشکن را محدود کرده و یا مجموع پهنای باند در دسترس را محدود سازند. تکنولوژیهای مختلفی وجود دارند که همه یا برخی از این خواسته‌ها را ارضا می‌کنند.

نقطه اصلی دسترسی و استفاده کننده

بسته به اینکه کاربران نهایی از کجا به اینترنت متصل میشوند و چه سرویسهایی دریافت میدارند، گزینه‌های مختلفی برای تکنولوژیهای فیلترشکن وجود دارد. مثلاً کاربرانی که از کامپیوترهای عمومی یا کافی‌نت‌ها به شبکه متصل می‌شوند امکان نصب هیچ‌گونه نرم‌افزاری را ندارند و به شیوه‌های مبتنی بر وب محدود میشوند. کاربران دیگری ممکن است کاربردهایی غیر از مرورگر وب (HTTP)، مثل ایمیل (SMTP) و انتقال فایل (FTP) را مد نظر داشته از این روی ممکن است بخواهند نرم‌افزارهایی را روی کامپیوترهایشان نصب کنند و تنظیمات کامپیوتر را دست‌کاری کنند. البته این نیازمند میزانی از تخصص برای کاربران است.

میزان تخصص تکنیکی

هرچه تخصص کاربران بیشتر بوده (و تعدادشان محدود باشد) گزینه‌های پیش رو برای گذر از فیلتر بیشتر است. کاربران غیر متخصص محدودیتهایی از قبیل نصب و راه‌اندازی و نیز هرگونه تغییر تنظیمات و قدمهای اضافی برای آماده‌سازی تکنولوژی عبور از فیلترها را پیش روی خویش خواهند داشت. این هم برای فراهم‌آورنده این فناوریها و هم برای کاربران نهایی حائز اهمیت است. استفاده نادرست از این فناوریها کاربران را در معرض خطرهایی قرار دهد که قابل اجتناب هستند.

در دسترس بودن افراد مطمئن

در صورتی که کاربران نهایی افراد قابل اعتمادی را در خارج از کشور بشناسند می‌توانند گزینه‌های خود را بیشتر و بهتر سازند. اگر چنین کسانی در دسترس نباشند گزینه‌ها به سیستم‌های در دسترس عموم محدود می‌شود. اگر کاربری بتواند این گزینه را بیابد مجریان فیلترینگ نیز می‌توانند آنها را یافته و مسدود کنند. با وجود یک فرد مطمئن، کاربر می‌تواند به راه‌حلی مطابق با نیازهای خویش دست یابد و در عین حال برای اجتناب از ردگیری، ناشناس بماند. گذر کردن از فیلترینگ پایدار، موفق و بلندمدت با داشتن فردی قابل اعتماد در نقطه‌ای که فیلترینگ وجود ندارد، سهولتی بیشتر می‌یابد.

مجازات محتمل

آگاهی از میزان مجازات محتمل برای کسانی که به دلیل استفاده از تکنولوژیهای فیلتر شکن دستگیر می‌شوند، به شدت مهم و حیاتی است. شیوه‌های به کار گرفته شده بسته به شدت این مجازات‌ها، می‌تواند تغییر کند. اگر شرایط قانونی چندان سخت‌گیرانه نباشد، کاربران می‌توانند از شیوه‌هایی استفاده کنند که علیرغم کارایی برای گذر از فیلتر، از لحاظ امنیتی چندان مطمئن نیستند. اگر محیط قانونی خیلی خطرناک است، باید از روشهایی استفاده کرد که پنهان و نیز ایمن باشند. برخی نیز ممکن است با یک پوشش قانونی یا سایر شیوه‌های ردگم‌کنی به کار گرفته شوند.

مخاطرات امنیتی

کاربرانی که از فیلتر شکنها برای گذر از محدودیتها و انسدادهای اعمال شده توسط دولت بهره می‌برند باید نسبت به مخاطرات امنیتی احتمالی از قبیل امکان ردگیری توسط مجریان فیلترینگ و اقدام متقابل مثل مسدود شدن و شناسایی و نظاره استفاده آنان، مطلع باشند. بسته به شیوه‌های به‌کاررفته در انسداد و شیوه‌های مقابله، کاربران باید از مخاطرات احتمالی و اقدامات متقابل آگاه بوده و با به‌کارگیری شیوه مناسب در موقعیت مناسب و با منش صحیح، این مخاطرات کمینه شوند.

گذر کردن از فیلترینگ به شیوه ی آنلاین

گذر کردن از فیلترینگ آنلاین صفحات خاصی از وب هستند که به کاربران اجازه می‌دهند در فرمهای مخصوصی آدرس اینترنتی مورد نظر خود را وارد کرده و محتویات آن صفحه را که از طریق این فیلتر شکنها گرفته می‌شود، مشاهده کنند. هیچ اتصالی بین کاربر و صفحه مورد نظر برقرار نیست و فیلتر شکن صفحه مطلوب را بدون تغییرات به کاربر نمایش می‌دهد و به او اجازه می‌دهد صفحه مسدود شده را ببیند. فیلتر شکنهای مبتنی بر وب هم چنین پیوندهای اینترنتی را به گونه‌ای باز نویسی می‌کنند که مشتمل بر آدرس فیلتر شکن نیز باشند و بدین ترتیب امکان ادامه کار بدون مشکل با وب را فراهم می‌آورند. (در غیر این صورت لینکها به آدرسهایی که فیلتر شده‌اند اشاره می‌کردند و کلیک کردن روی آنها منجر به مواجهه مجدد با سد فیلترینگ می‌شد.) به هنگام استفاده از چنین فیلتر شکنهایی کاربر نیازی به نصب نرم‌افزارهای خاص یا تغییر تنظیمات مرورگر خود ندارد. همه کاری که کاربر باید انجام دهد آن است که وارد صفحه اینترنتی مربوط به فیلتر شکن شده و آدرس مورد نظر خود را (که مسدود شده است) در مستطیلی که مخصوص وارد کردن آدرس مهیا شده است تایپ کند و دکمه تایید را بزند.

(ظاهر آنها ممکن است اندکی تفاوت کند اما اصول کار به شیوه فوق‌الذکر است.) از این رو هیچ تخصصی لازم نبوده و از هر نقطه‌ای قابل دسترسی است.

مزایا:

- کار با فیلترشکنهای مبتنی بر وب ساده است و به نصب نرم‌افزار روی کامپیوتر کاربر نهایی نیازی نیست.
- فیلترشکنهای مبتنی بر وب عمومی در دسترس کسانی است که فرد مطمئنی در نقطه‌ای سانسور نشده سراغ ندارند.
- فیلترشکنهای مبتنی بر وب خصوصی می‌توانند برای ارضای نیازهای کاربران تغییر داده شده و کمتر در معرض کشف شدن از سوی مراجع فیلترینگ هستند.

معایب:

- فیلترشکنهای مبتنی بر وب عمدتاً برای استفاده از وب (HTTP) بوده و ممکن است از طریق "دسترسی رمزنگاشته" (SSL) قابل استفاده نباشد. به علاوه برخی از سرویسهای وب مثل ایمیل ممکن است با این فیلترشکن‌ها خوب کار نکنند.
- فیلترشکنهای مبتنی بر وب عمومی معمولاً شناخته شده هستند و ممکن است خودشان نیز فیلتر شده باشند!
- لازمه فیلترشکنهای مبتنی بر وب خصوصی آن است که کاربر نقطه امنی در خارج از مرزها داشته باشد. در شرایط ایده‌آل دو سوی این اتصال باید بتوانند به سوییهای که قابل ردگیری نباشد با یکدیگر ارتباط داشته باشند.

سرویسهای عمومی گذر کردن از فیلترینگ به شیوه ی آنلاین

هم سرویسهای مبتنی بر وب و هم نرم‌افزارهای مربوط به گذر از فیلتر در دسترس عموم هستند. سرویسهای گذر از فیلتر به افراد، سازمان‌ها و شرکتهایی اطلاق می‌گردد که نرم‌افزار گذر از فیلتر را نصب و راه‌اندازی کرده‌اند و آن را در معرض استفاده عمومی قرار داده‌اند. تنوع بسیاری در این زمینه وجود دارد. برخی رایگان بوده و برخی دیگر با پرداخت حق عضویت، امکانات بیشتری از قبیل دسترسی رمزنگاری شده (که امکان ردگیری را کمتر می‌سازد) پیش رو می‌نهند. برخی توسط شرکتهای تجاری به راه افتاده‌اند و برخی دیگر توسط افراد داوطلب. فهرستی از آنها را در زیر می‌بینید:

- <http://www.anonymizer.com/>
- <http://www.unipeak.com/>
- <http://www.anonymouse.ws/>
- <http://www.proxyweb.net/>
- <http://www.guardster.com/>
- <http://www.webwarper.net/>
- <http://www.proxify.com/>
- <http://www.the-cloak.com/>

با توجه به این واقعیت که آدرس بسیاری از موارد فوق کاملاً شناخته شده می‌باشند، بسیاری از برنامه‌های فیلترینگ نام آنها را در لیست خود دارند و نیز کشورهای که روی دسترسی به اینترنت محدودیت می‌گذارند آنها را مسدود کرده‌اند. در این صورت آنها غیرقابل استفاده خواهند شد. همچنین بیشتر فیلترشکنهای عمومی مبتنی بر وب محتوای انتقال یافته به کاربر را رمزنگاری نمی‌کنند. در این صورت، هر اطلاعاتی توسط اپراتور فیلترشکن قابل دیدن است.

فیلترشکنهای عمومی مبتنی بر وب بیشتر برای کاربرانی مناسب است که در محیط‌های کم‌مخاطره از اینترنت استفاده کرده و فرد مطمئنی در نقاط بدون سانسور ندارند. این فیلترها به درد کسانی می‌خورد که به طور مقطعی و موقت نیاز به دسترسی به اینترنت دارند و نیاز به انتقال اطلاعات حساس و مهم ندارند.

نرم‌افزارهای گذر از فیلتر به شیوه ی آنلاین (مبتنی بر وب)

نصب نرم‌افزارهای گذر از فیلتر معمولاً نیازمند قدری تخصص فنی و نیز منابع مناسب از قبیل میزبان وب و نیز پهنای باند مناسب است. با یک فیلترشکن خصوصی موقعیت کاربر فقط برای کاربران مورد نظر قابل شناسایی است در حالیکه فیلترشکنهای عمومی و سرویسهای ناشناس هم برای کاربران نهایی و هم کسانی که فیلترینگ را اعمال کرده‌اند قابل شناسایی است. (که عمدتاً هم فیلتر شده‌اند) احتمال شناسایی و انسداد فیلترشکنهای خصوصی نسبت به عمومی‌ها کمتر است.

فیلترشکنهای شخصی را می‌توان با اندکی تغییرات و تطابق با نیازهای کاربر به راه انداخت. برخی از تغییرات رایج تغییر دادن نام پورت مورد استفاده توسط سرور و نیز اعمال رمزنگاری است. SSL پروتکلی برای انتقال امن اطلاعات در اینترنت است. این پروتکل عمدتاً توسط وب‌سایتها برای انتقال امن اطلاعاتی سری از قبیل اطلاعات کارت اعتباری و ... به کار برده می‌شود. وب سایت‌هایی که با این پروتکل کار میکنند به جای HTTP معمولی از طریق HTTPS قابل دسترسی‌اند. گزینه دیگری که هنگام استفاده از SSL پیشنهاد می‌شود ایجاد یک صفحه خالی و بی‌ضرر در روت مربوط به سرور وب و پنهان ساختن فیلتر شکن در یک آدرس و نام تصادفی است. اگرچه یک واسطه ممکن است وب سایتی که کاربر قصد اتصال به آن را

دارد کشف کند اما نخواهد توانست آدرس صفحه درخواست شده را دریابد چرا که رمزنگاری شده است. مثلاً اگر کاربری مایل به مشاهده صفحه زیر باشد

<https://example.com/secretcircumventor>

یک واسطه می‌تواند کشف کند که کاربر به <https://example.com> متصل شده است اما نمیتواند صفحه مورد نظر را بباید. اگر اپراتور فیلترشکن یک صفحه خالی در <https://example.com> قرار دهد آنگاه فیلترشکن کشف نخواهد شد.

- CGIProxy : یک متن CGI مانند پروکسیهای HTTPS و یا FTP کار می‌کند:
 - <http://www.jmarshall.com/tools/cgiproxy/>
- فیلترشکن صلح جنگ : برنامه‌ای است که به صورت خودکار نصب میشود و برای کاربرانی که تخصص فنی ندارند فرایند نصب و استفاده از CGIProxy را بسیار تسهیل می‌کند.
 - <http://www.peacefire.org/circumventor/simple-circumventor-instructions.html>
- pHProxy : یک فیلترشکن مبتنی بر وب تجربی و بسیار قابل تغییر به فراخور نیاز کاربر
 - <http://ice.citizenlab.org/projects/phproxy/>
- Psiphon : یک وب‌سرور که قابلیت SSL را داشته و یک فیلترشکن مبتنی بر وب در خود دارد.
 - <http://Soon to be released>

فیلترشکنهای خصوصی مبتنی بر وب که قابلیت رمزنگاری داشته باشند به کار کسانی می‌آید که یک اتصال به اینترنت پایدار و نیز قابل اعتماد نیاز داشته و فرد مطمئنی در نقاط فیلترنشده سراغ دارند. علاوه بر این تخصص فنی کافی و پهنای باند مناسب برای راه‌اندازی و نگهداری یک فیلترشکن را در اختیار دارند. این منعطف‌ترین نوع ارتباط اینترنتی برای استفاده عمومی بوده و احتمال ردگیری و انسداد آن اندک است.

فیلترشکنهای به شیوه ی آنلاین : ملاحظات امنیتی

باید توجه داشت که سیستمهای فیلترشکن لزوماً ناشناس بودن را به ارمغان نمی‌آورند. اگر چه هویت کاربر نهایی از اپراتور سایتهایی که از طریق فیلترشکن دیده می‌شوند، مخفی می‌گردد اما اگر ارتباط متنی باشد (از طریق http) باشد، همان‌گونه که عمدتاً در سرویسهای رایگان می‌باشد، ردگیری و مشاهده آن برای یک حضور واسطه مثل ISP امری سهل است. از این رو، اگر فرایند فیلترشکنی با موفقیت انجام شود، نهادی که فیلترینگ را انجام داده است میداند که کاربر از یک فیلترشکن مبتنی بر وب استفاده کرده است.

بعضی از فیلترشکنهایی که برای متن ساده به کار می‌روند (رمزنگاری نشده) اقدام به ایجاد ابهام در URL کرده تا فیلترهایی که در URLها دنبال کلمات کلیدی می‌گردند گمراه شوند. به عنوان مثال استفاده از تکنیک ساده‌ای مثل ROT-۱۳ که در آن هر حرفی با حرفی که ۱۳ تا از آن جلوتر است جایگزین میشود، آدرس

URL به <http://ice.citizenlab.org> به آدرس <http://vpr.pvgvmrayno.bet> تبدیل میشود. در واقع متن URL به رمز تبدیل میشود تا کلمات کلیدی که تکنولوژیهای فیلترینگ به دنبالشان میگردند در URL موجود نباشد. با این همه اگرچه فیلترشکن موفق عمل کرده است، اما ممکن است محتوای صفحه دیده شده مورد ردیابی واقع شود.

مخاطراتی در مورد استفاده از کوکیها و اسکرپیتها وجود دارد. بسیاری از فیلترشکنها امکان زودن کوکیها و اسکرپیتها را در اختیار میگذارند، اما برخی از سایتها (مثل سرویسهای ایمیل) نیازی کارکردی به آنها دارند. هنگام فعال کردن این گزینهها باید محتاط بود.

خطر محتمل دیگر به خصوص هنگامی که با سایت هایی سرو کار دارید که نیازمند رمز ورود است، اتصال به فیلترشکن از طریق ارتباط متنی و پس از آن درخواست اطلاعات رمزنگاری شده است. در این حالت فیلترشکن اطلاعات را از یک سرور مبتنی بر SSL و از طریق یک ارتباط رمزنگاری شده دریافت میکند اما این اطلاعات را به صورت متن ساده برای کاربر میفرستد و این کار اطلاعات حساس را در معرض آشکار شدن قرار میدهد.

برخی از این مسائل امنیتی با استفاده از پروکسی های مبتنی بر وب از طریق ارتباط رمزنگاری شده، قابل حل است. برخی پروکسی ها برای اتصال از طریق SSL (HTTPS) که اتصال بین فیلترشکن و کاربر را رمزنگاری میکند، تنظیم شده اند. در این حالت، واسطهها تنها میتوانند کشف کنند که کاربر به فیلترشکن مبتنی بر وب متصل شده است (آنها نمیتوانند محتوا را مشاهده کنند).

در صورتی که مخاطرات امنیتی زیاد باشد استفاده از فیلترشکنهای مبتنی بر وب که SSL در آنها فعال باشد به شدت توصیه میشود. با این همه علیرغم آنکه اتصال کاربر نهایی به فیلترشکن ممکن است امن باشد اما صاحب آن فیلترشکن میتواند اطلاعاتی که به کاربر فرستاده میشود مرور کند. یک مساله امنیتی دیگر پروندههای ارتباط کاربران با فیلترشکن است. بسته به موقعیت فیلترشکن یا محل سرور آنها، ممکن است مسئولانی وجود داشته باشند که امکان دسترسی به این اطلاعات را داشته باشند.

حتی در صورت استفاده از فیلترشکنهای مبتنی بر وب که در آنها SSL فعال است باز هم نگرانیهایی وجود دارد. اولین مورد آن است که استفاده از رمزنگاری موجب جلب توجه به فعالیتهای گذر از فیلتر توسط کاربر میشود. همچنین ممکن است استفاده از رمزنگاری در همه کشورها قانونی نباشد. ثانیاً برای مراجع فیلترینگ کشف اینکه کاربر چه وبسایتهایی را مشاهده کرده است میسر است و این امر با استفاده از تکنیکهایی به نام اثرانگشت HTTPS و حمله به اصطلاح "مرد میانه" MITM امکان پذیر است. اگر چه، صفحاتی با محتوای دینامیک یا فیلترشکنهایی که مقداری متن تصادفی را برای ردگم کردن به محتوای درخواست شده میافزایند و/یا چند تصویر به محتوا اضافه میکنند باعث میشود که این تکنیک تا حد بسیار زیادی کم مخاطره و مطمئن شود. اگر "اثر انگشت SSL" یا امضای امنیتی برای کاربران مهیا باشد، آنها میتوانند شخصاً نسبت به سنجش اینکه گواهینامه و اینکه قابل اعتماد هست یا نه اقدام کنند. اگر معتبر باشد، جلوی حمله MITM را خواهد گرفت. (برای اطلاعات بیشتر در مورد حملات احتمالی به سیستمهای فیلترشکن مقاله زیر را ببینید:

”فهرست نقاط ضعف احتمالی در سیستم‌های عبور از سانسور اینترنت نوشته بنت هاسلتون که در آدرس زیر موجود است:

<http://peacefire.org/circumventor/list-of-possible-weaknesses.html>

و نیز جوابیه پل بارانوفسکی در:

<http://www.peek-a-booty.org/pbhtml/downloads/ResponseToLopwisticic.pdf>

سرورهای پروکسی

یک سرور پروکسی، نوعی از سرور است که بین یک کاربر مثل مرورگر وب، و یک سرور، مثل سرور وب، واقع شده است. پروکسی در نقش یک حایل و یا واسط میان کاربر و سرور ظاهر می‌شود و انواعی از درخواست‌های اطلاعات را پشتیبانی می‌کند. داده‌هایی از چون تبادل اطلاعات مرور وب (HTTP)، تبادل فایل (FTP)، و تبادل اطلاعات رمزنگاری شده (SSL). سرورهای پروکسی توسط افراد، نهادها و حتی دولت‌ها برای اهداف مختلفی مانند مسائل امنیتی، ناشناس بودن، ذخیره اطلاعات و فیلترینگ مورد استفاده واقع می‌شوند. کاربر نهایی برای بهره‌گیری از سرورهای پروکسی باید تنظیماتی را در مرورگر وب خویش تغییر داده و آدرس IP یا آدرس اینترنتی میزبان پروکسی را به همراه شماره پورت مورد استفاده پروکسی را وارد کنند. اگر چه این کار ساده است ولی ممکن است انجام آن در مکانهای عمومی مثل کافی‌نت یا کتابخانه و محل کار ... میسر نباشد.

مزایا:

- می‌توان از میان نرم‌افزاری بسیاری که موجود هستند و قادرند به خوبی گردش مرور وب http را به صورت شفاف به کاربر منتقل کنند و قابلیت تنظیم برای کارکردن با پورتهای غیراستاندارد را دارند، انتخاب کرد.
- تعداد کثیری از پروکسیهای عمومی در دسترس همگان قرار دارد.

معایب:

- بیشتر سرورهای پروکسی به طور پیش‌فرض برای رمزنگاری تنظیم نشده‌اند و از این رو صرفاً در نقش یک واسطه ساده اطلاعات را به کاربران می‌رسانند و به همین دلیل چندان ایمن نیستند.
- کاربر باید اجازه لازم برای تغییر در تنظیمات مرورگر وب را داشته باشد (چیزی که در بیشتر مکانهای عمومی وجود ندارد). به علاوه اگر ISP بخواهد که همه اطلاعات از یک پروکسی خاص عبور کند، آنگاه نمیتوان از یک پروکسی آزاد استفاده نمود.
- جستجو و استفاده از پروکسیهای عمومی ممکن است غیرقانونی بوده و در هر زمانی از سوی مراجع مربوطه مسدود شده و از این رو غیرقابل دسترسی گردد.

نرم افزار سرور پروکسی

نرم افزار سرور پروکسی میتواند توسط يك فرد مورد اعتماد که اندکی تخصص دارد و در محلي بدون سانسور زندگی می کند نصب شده و يك سرور پروکسی را ایجاد کند. پروکسی ها باید جایی راه اندازی شوند که پهنای باند کافی وجود داشته و لازم است که تکنولوژیهای رمزنگاری نیز به کار گرفته شود. به طور خاص زمانی که يك سازمان یا اداره نیاز به يك فیلترشکن پایدار دارد این راه حل مناسب است. پس از آنکه کاربرانی که در منطقه فیلترشده قرار دارند، مرورگر وب خود را طوری تنظیم کردند که به آدرس پروکسی اشاره کند، می توانند بدون مشکل خاصی به گردش در اینترنت بپردازند. اگر چه سرورهای پروکسی بهترین راه حل نیستند اما نسبت به پروکسیهای مبتنی بر وب شیوه مناسبتری به حساب می آیند. یکی از دلایل این برتری در زمان کارکردن با سایتهایی که نیاز به کوکی یا شناسایی کاربر دارند (مثل وبسایتهای مربوط به ایمیل) به چشم می آید چون سرورهای پروکسی به طور یکنواختتری کار می کنند. سرورهای پروکسی میتوانند برای ارضای نیازهای مشتری تغییر داده شوند و با توجه به شرایط محیطی فیلترینگ تنظیم شوند.

- Squid يك نرم افزار پروکسی رایگان است و می توان ایمنی آن را توسط سرور Stunnel بالا برد:
 - <http://www.squid-cache.org/>
 - <http://www.stunnel.org/>
 - <http://ice.citizenlab.org/projects/aardvark/>
 - Privoxy يك پروکسی با امکانات بالایی جهت فیلترینگ می باشد که امکان حفظ حوزه شخصی را فراهم میکند.
 - <http://www.privoxy.org/>
 - Secure Shell (SSH) يك پروکسی socks درونی دارد.
 - <http://www.openssh.com/>
- HTTPport/HTTPhost امکان گذر از پروکسی HTTP را که شما را از دسترسی به اینترنت باز میدارد فراهم میکند.

سرورهای پروکسی خصوصی که امکان رمزنگاری نیز داشته باشند بیش از همه برای گروهها و یا افرادی که در يك اداره مشغول به فعالیت هستند مناسب است. این پروکسیها برای کسانی مناسبند که يك فیلترشکن همیشگی و پایدار نیاز داشته و فرد قابل اعتمادی با مهارتهای تخصصی کافی و نیز دسترسی به پهنای باند زیاد در نقطه ای بدون سانسور سراغ دارند که امکان نصب و راه اندازی يك سرور پروکسی را برای ایشان فراهم کند.

سرورهای پروکسی عمومی

پروکسی های باز، سرورهایی هستند که عمدا و یا سهوا برای اتصال کامپیوترهای دیگر باز گذاشته شده اند. پورتهای کامپیوتری که به عنوان پروکسی باز گذاشته شده اند تا به کاربران پراکنده در مناطق مختلف دور و نزدیک امکان اتصال بدهند یکی از ویژگیها و حتی ضروریات ساختار در هم تنیده شبکه اینترنت است. به هر حال مشخصا معلوم نیست که پروکسیهای باز به عنوان يك سرویس عمومی در اختیار همگان هستند یا اینکه صرفا به علت تنظیم نامناسب به صورت سهوی به کاربران عمومی امکان اتصال می دهند.

اخطار: بسته به تفسیری که از قانون هر کشور، استفاده از پروکسیهای باز ممکن است به دسترسی غیرمجاز تفسیر شده و استفاده کنندگان از آن ممکن است در معرض مجازات احتمالی واقع شوند. استفاده از این پروکسیها چندان توصیه نمیشود.

یافتن پروکسی های باز

وبسایتهای متعددی میتوان یافت که فهرست های مفصلی از پروکسیهای باز ارائه کردهاند با این وجود تضمینی نیست که آنها هنوز هم کار کنند. بسیاری از این پروکسیها ممکن است دیگر برای عموم قابل استفاده نباشند. به علاوه تضمینی وجود ندارد که اطلاعات موجود در این لیستها به خصوص اطلاعات مربوط به میزان ناشناس بودن و نیز مکان جغرافیایی آنها دقیق باشد. دقت کنید که شما با مسئولیت خودتان از آنها استفاده میکنید! وبسایتهایی که لیست پروکسیهای باز در آنها موجود است:

- <http://www.samair.ru/proxy/>
- <http://www.antiproxy.com/>
- <http://tools.rosinstrument.com/proxy/>
- <http://www.multiproxy.org/>
- <http://www.publicproxyservers.com/>

نرم افزار : ProxyTools/LocalProxy

- <http://proxytools.sourceforge.net/>

پروکسی های باز: پورتهای نامعمول

برخی کشورها که اقدام به انسداد اینترنت در سطح ملی میکنند دستیابی به پورتهای پروکسی استاندارد را مسدود میسازند. "پورت" یک مکان اتصال منطقی است که توسط پروتکل های خاصی مورد استفاده قرار میگیرد. سرویسهای اینترنتی مختلف اطلاعات را از طریق شماره پورتهای خاصی عبور می دهند. شماره پورتهای خاصی به پروتکلها و سرویسهای مشخصی تخصیص داده شده است. این کار توسط "مرجع تخصیص شماره های اینترنت" انجام میشود. مثلا پورت ۸۰ برای تبادل دیتای معمولی (HTTP) تخصیص یافته است. وقتی شما در مرورگر وب خود به یک سایت متصل می شوید، در واقع به یک سرور وب که روی پورت ۸۰ کار می کند متصل شده اید. سرورهای پروکسی نیز پورتهایی دارند که به صورت پیش فرض به آنها تخصیص یافته است. در نتیجه بسیاری از تکنولوژیهای فیلترینگ اجازه دسترسی به این پورها را نمیدهند. از این رو ممکن است برای موفقیت در گذر از فیلتر نیاز باشد که استفاده از پروکسی که با پورتهای استاندارد کار نمی کند ضروری باشد

- <http://www.web.freerk.com/proxylist.htm>

سرورهای پروکسی : نگرانیهای امنیتی

تنظیمات و راهاندازی سرورهای پروکسی بسیار مهم است. بسته به تنظیمات صورت گرفته، پروکسیها ممکن است به خوبی هویت کاربر را مخفی نکرده و یا مشکلات امنیتی به بار بیاورند. علاوه بر کاستی در مورد رمزنگاری محتوا، پروکسیها ممکن است اطلاعاتی را از کاربر نهایی به سرور که اطلاعات از آن دریافت میشوند بدهند که شاید بتوان از آن اطلاعات، آدرس IP کاربر را کشف کرد. ضمناً همه محتوای تبادل شده ممکن است به صورت متنی ساده باشد و از این رو ممکن است توسط مراجع فیلترینگ، پیش از رسیدن به شما فیلتر شود. همچنین صاحب سرور پروکسی میتواند هر آنچه از آن میگذرد فیلتر نماید.

استفاده از سرورهای پروکسی که در دسترس عموم هستند توصیه نمیشود. سرورهای پروکسی باز به خاطر در دسترس بودنشان مورد استفاده واقع میشوند اما حتی اگر بتوانند از فیلترینگ عبور کنند، در مورد مسائل امنیتی هیچ تضمینی در مورد آنها وجود ندارد. یعنی ممکن است شما بتوانید یک صفحه مسدود شده را ببینید ولی در عین حال احتمال شناسایی شما توسط مراجع قضایی وجود دارد. مشابه پروکسیهای مبتنی بر وب، سرورهای پروکسی نیز در معرض مخاطرات یکسانی هستند. کوکیها و اسکرپیت‌های خطرناک هنوز هم ممکن است که به کاربر نهایی منتقل شود. حتی اگر سرور پروکسی از تکنولوژی رمزنگاری استفاده نماید باز هم ممکن است در معرض حمله MITM و یا اثر انگشت HTTPS قرار بگیرد. همچنین باید توجه داشت که برخی مرورگرهای وب هنگام کارکردن با پروکسیهای socks اطلاعات را درز می‌دهند. این نوع پروکسیها علاوه بر تبادل اطلاعات عادی (HTTP) سایر عملیات را نیز ممکن می‌سازند. وقتی درخواست مربوط به یک وبسایت می‌رسد، آدرس آن به یک آدرس IP ترجمه می‌شود. برخی از مرورگرهای وب این کار را به صورت محلی انجام می‌دهند و از این رو پروکسی نقشی در آن ندارد. در این حالات، درخواست برای وبسایت مسدود شده از طریق سرورهای "سیستم اسامی دامنه که درون کشور مجری فیلترینگ واقع است اجرا می‌شود. استفاده از پروکسیهای باز که در دسترس عموم هستند یک روش مرجع نبوده و فقط برای کسانی که در مخاطرات امنیتی پایینی هستند توصیه می‌شود. کسانی که استفاده تقنی و جاری داشته و نیازی به تبادل اطلاعات سری و حساسیت‌برانگیز ندارند.

نقب‌زدن

نقب‌زدن که همچنین با نام "دور زدن پورت نیز شناخته می‌شود به هرکس اجازه می‌دهد محتوای غیر ایمن و رمزنگاری نشده را توسط یک پروتکل رمزنگاری شده منتقل سازد. کاربری که در مکان دارای انسداد اینترنت به سر می‌برد باید نرم‌افزاری را که نقب را ایجاد می‌کند دانلود کند. این نرم‌افزار به یک کامپیوتر در نقطه‌ای بدون فیلترینگ، یک تونل می‌زند. سرویسهای معمولی روی کامپیوتر کاربر قابل دستیابی هستند ولی از طریق تونل رمزنگاری شده به کامپیوتری فیلتر نشده. این کار با ارسال درخواستهای کاربر و نیز پاسخهای رسیده به او انجام می‌شود. محصولات موجود در این زمینه متنوع هستند. کسانی که افراد مطمئنی در کشورهای فیلتر نشده دارند می‌توانند میتوانند سرویسهای نقب زدن شخصی را راه بیندازند. کسانی هم که چنین امکانی ندارند میتوانند سرویسهای تجاری را که عمدتاً حق اشتراک ماهیانه دریافت میکنند بخرند. کاربران باید توجه داشته باشند که سرویسهای رایگان نقب زدن عمدتاً همراه با آگهی‌های تبلیغاتی هستند. تبلیغات از طریق درخواستهای مربوط به متنهای ساده (HTTP) ارسال می‌شود و ممکن است توسط یک حایل که می‌تواند تشخیص دهد که کاربر در حال استفاده از شیوه نقب زدن است، مسدود شود. به علاوه هر روشی در نقب زدن منکی به استفاده از پروکسیهای SOCKS است که ممکن است اسامی دامنه را درز بدهد.

- <http://www.http-tunnel.com/>
- <http://www.hopster.com/>
- <http://www.htthost.com/>

مزایا:

- برنامه‌های نقب زدن اطلاعات را به صورت رمزنگاری شده منتقل می‌کنند.
- این برنامه‌ها عموماً امکان کار کردن با پروتکل‌های بسیاری را دارند (نه فقط ترافیک وب یعنی پروتکل HTTP)
- در این زمینه برای کسانی که افراد مطمئنی در نقاط فیلتر نشده در دسترس ندارند سرویس‌های تجاری وجود دارد که قابل اکتیو هستند.

معایب:

- سرویس‌های تجاری شناخته شده هستند و ممکن است فیلتر شوند.
- برنامه‌های نقب زدن در مکان‌های عمومی مثل کافی‌نت و کتابخانه که امکان نصب نرم‌افزار وجود ندارد قابل استفاده نیستند.
- استفاده از شیوه‌های نقب زدن ممکن است نسبت به سایر روش‌ها تبحر بیشتری نیاز داشته باشد.

سرویس‌های نقب زدن بیشتر برای کسانی مناسب است که از لحاظ تکنیکی نسبتاً ماهر بوده و نیاز به یک اتصال ایمن (ولی نه لزوماً ناشناس) داشته و از مکان‌های عمومی به اینترنت متصل نمی‌شوند. سرویس‌های تجاری نقب زدن یک راه حل عالی برای کسانی است که در کشورهای دچار سانسور قرار داشته و افراد مطمئنی در خارج از کشور ندارند.

سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس

تکنولوژی‌های فیلتر شکن و سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس هر دو به یک شیوه کار می‌کنند و گاهی به هم مرتبط اند اما در حوزه‌های کاملاً متفاوتی به کار می‌روند. سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس بر تضمین اختفای کاربر بوسیله پنهان کردن هویت او از ارائه دهنده محتوا متمرکز می‌شوند. به علاوه، مجموعه‌ای از سیستم‌های پیشرفته روتینگ به کار گرفته می‌شود تا تصمیمی برای اختفای هویت کاربر از خود سیستم ارتباطاتی ناشناس فراهم نماید. در کنار امکان دریافت اطلاعات به صورت ناشناس، این سیستم‌ها به کاربر امکان انتشار مطالب به صورت ناشناس را بر روی اینترنت می‌دهد. سیستم‌های گذر از فیلتر لزوماً بر ناشناس بودن تمرکز ندارند. به جای آن تمرکز بر ایجاد

ارتباط ایمن برای گذر از محدودیت‌های اعمال شده بر کاربران برای دریافت محتوا یا انتشار مطالب است. دورزدن موانع اعمال شده نیازمند ارتباطات ایمن و مطمئن و نیز اندکی چاشنی پنهان‌کاری است و در این فرایند لزوماً نیازی به ناشناس بودن نیست.

در موارد بسیاری سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس برای گذر از فیلترها به کار گرفته می‌شود. مزیت این سیستم‌ها در آن است که تعداد زیادی از شبکه‌های موجود در دسترس هستند که میتوان بلادرنگ به آنها وارد شد و میتوانند برای گذر از فیلتر مورد استفاده واقع شوند و نیز میتوان از این مزیت استفاده کرد که ناشناس ماند.

نرم‌افزار مربوطه که برخی از انواع آن نیاز به تخصص فنی دارند، باید روی کامپیوتر کاربر نصب شود. تعداد زیادی از این پروژه‌ها وجود دارد و محبوب‌ترین هاشان به سرعت در حال افزایش سهولت و سادگی برای کاربران هستند و انجمن‌های توسعه‌ی این نرم‌افزارها به شدت فعال هستند. استفاده از سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس به کاربرانی محدود می‌شود که مجوز نصب نرم‌افزار مربوطه را روی کامپیوتر داشته باشند. کاربرانی که از مکان‌های عمومی به اینترنت دسترسی دارند، عمدتاً نمیتوانند از این شیوه استفاده کنند. به علاوه مساله کندی ارتباط نیز مطرح است. مهمترین نگرانی مربوط به قابلیت تکنولوژی‌های فیلترینگ برای مسدود کردن ارتباط با این شیوه است.

سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس لزوماً برای کاربرانی که با مساله انسداد اینترنت مواجهند طراحی نشده است. کاربرانی که در سطح کشور یا ISP قصد دور زدن محدودیت‌ها را دارند ممکن است ببینند که مراجع فیلترینگ با شیوه‌های خاصی اقدام به محدودسازی دستیابی به این سرویسها نموده‌اند. اگر سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس برای گذر از فیلتر از یک پورت ثابت استفاده کند، نرم‌افزار فیلترینگ به سادگی میتواند آن را مسدود سازد. هر چه سیستم ارتباطاتی ناشناس معروف‌تر باشد، احتمال آنکه مراجع فیلترینگ و تکنولوژی‌های مربوطه آن را کشف و مسدود کرده باشند، بیشتر است. به علاوه برای مبارزه با سیستم‌هایی که بر PEERS یا نقاط معرف اتصال همگانی متکی هستند، مراجع فیلترینگ میتوانند به سادگی دسترسی به این میزبانها را مسدود سازند. آنها میتوانند پورت خودشان را جایگزین کنند و کاربری را که تلاش می‌کند به آن وصل شود شناسایی کنند. نهایتاً، در بعضی محیط‌های محدود شده که سیستم‌های معروف مورد ردگیری و کنترل قرار دارند، استفاده از آنها موجب جلب توجه به سمت کاربر میشود.

مزایا:

- سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس هم امنیت و هم ناشناس بودن را به ارمغان می‌آورند.
- این سیستم‌ها عموماً امکان کار کردن با پروتکل‌های بسیاری را دارند (نه فقط ترافیک وب یعنی پروتکل

(HTTP)

- سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس اغلب دارای رشد مداوم و انجمن کاربران و توسعه‌دهندگان هستند که میتوانند از لحاظ فنی به کاربران کمک کنند.

معایب:

- سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس مشخصاً برای گذر از فیلتر طراحی و ساخته نشده‌اند. آنها معروف هستند و ممکن است به سادگی فیلتر شوند.
- سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس در مکانهای عمومی مثل کافی‌نت و کتابخانه که امکان نصب نرم‌افزار وجود ندارد قابل استفاده نیستند.
- استفاده از سیستم‌های ارتباطاتی ناشناس ممکن است نسبت به سایر روشها تبحر بیشتری نیاز داشته باشد.

- Tor يك شبکه از نقيهاي مجازي است که به مردم و گروهها امکان ارتقاي سطح اختفا و نیز امنیت در اینترنت را مي‌دهد. همچنین به نرم‌افزارنویسان امکان خلق ابزارهاي ارتباطاتي جديد با صورتبندی اختفای درونی را میدهد. Tor مبناي طيف وسیعي از برنامه‌ها است که به سازمانها و افراد اجازه مي‌دهد اطلاعات را بدون در معرض تهدید نهادن هویت خویش در شبکه‌های عمومی به اشتراک بگذارند.
 - <http://tor.eff.org/>
- JAP این امکان را فراهم می‌آورد که در اینترنت به صورت ناشناس گشت و گذار کنید! به جای اتصال مستقیم به سرور، کاربران از يك مسیر انحرافي استفاده می‌کنند و با استفاده از رمزنگاری و از طریق واسطه‌های متعدد متصل می‌شوند.
 - http://anon.inf.tu-dresden.de/index_en.html
- Freenet يك نرم‌افزار رایگان است که به شما اجازه مي‌دهد اطلاعات را بدون واهمه از سانسور دریافت کرده یا در اینترنت منتشر سازید. برای نیل به این آزادی، شبکه کاملاً غیرمتمرکز شده است و نشردهندگان و مصرف‌کنندگان اطلاعات کاملاً ناشناس هستند.
 - <http://freenet.sourceforge.net/>

سیستم‌ها ارتباطاتی ناشناس بیشتر برای کسانی مناسب است که از لحاظ تکنیکی نسبتاً ماهر بوده و هم نیاز به اختفای هویت و هم نیاز به گذر از فیلتر دارند و از مکانهای عمومی به اینترنت متصل نمیشوند.

نتیجه‌گیری

تصمیم در مورد استفاده از تکنولوژی گذر از فیلتر باید جدي انگاشته شود: با تحلیل دقیق نیازهای خاص، منابع موجود و نگرانیهای امنیتی کاربر نهایی. طیف گسترده‌ای از تکنولوژیها برای کسانی که مایلند از فیلتر عبور کنند، وجود دارد اما استفاده موفق و پایدار از این تکنولوژیها در دسترس به اینترنت به عوامل متعددی از قبیل سطح دانش فنی کاربر، مخاطرات امنیتی احتمالی و نیز افراد مورد اعتماد در خارج از منطقه

سانسور شده بستگی دارد. به علاوه دولت‌ها ممکن است به اقدامات متقابل برای مسدود کردن این تکنولوژی‌ها دست یازند.

کلید قابلیت فیلترشکنی موفق و پایدار، اعتماد و کارایی است. سیستم‌های فیلترشکن باید برای کاربر در شرایط خاص هدف گرفته شوند و یا برای نیازهای خاص او آماده استفاده باشند. لازم است آنها ایمن بوده و قابلیت تنظیم و امکان اختفا داشته باشند. بین فراهم‌آورنده فیلترشکن و کاربر نهایی باید اعتماد وجود داشته باشد و این میسر نیست مگر از خلال درک شرایط قانونی و سیاسی که کاربر نهایی در آن به سر می‌برد. به علاوه کاربر باید از محدودیتها و مخاطرات احتمالی مطلع باشد. کاربران و فراهم‌آوردندگان فیلترشکنها باید همانگونه که از تکنولوژیهای فیلترشکن مطلع هستند از تکنولوژیهای فیلترینگ نیز با خبر باشند. بدین ترتیب تصمیمی مبتنی بر اطلاعات جامع در مورد انتخاب و استفاده از یک تکنولوژی فیلترشکن اتخاذ خواهد شد.

شما در صورت هر گونه سوالی در مورد مقالات می‌توانید با این آدرس به من تماس بگیرید:

taghavishahri@yahoo.com